



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

**Puente, Luis de la
Coloniae Agrippinae, 1616**

§. 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43347

& contemptus occurrunt, ex eis gaudere & animo exultare. Nā (vt benè Cassianus aduertit, exēploq; Monachi cuiusdā cōfirmat, qui, etsi humilis videretur, reuera talis nōn erat) aliqui malè de se ipsis loquuntur, vt humiles habeantur; optantes id non credi, sed virtuti humilitatis attribuitam cū alij malè de ipsis loquuntur, ipsi tristantur, & torquentur; & pacem ac patientiam abijciunt. At P. Balthassar, non solum libenter se ipsum contemnebat; sed etiā exultabat, cū aliquid eueniebat, quo ab alijs contemnerentur; vt in subiectis exemplis apparebit.

§. III.

HINC ad tertium humilitatis gradum ascendit, cum ex donis excelsis, & officijs à Deo sibi datis non euascescebat. Nam, cū res eius dignæ valde essent, quæ magni fierent, adeo ipse parui eas faciebat, vt proprias exhortationes in abiectis chartis & superscriptionibus adnotaret; ac diceret, se ab omnibus domesticis confandi, ac doceri: & re ipsa ab omnibus, etiam ipsis Tyronibus discebat libenter. Horum quidam in exhortatione quam in Vigilia Pentecostes habuit, (quemadmodum fieri solet ad ingressum in Societatem, vt suum talentum ostendant) dixit cum feruore inter alia: nunc venit Spiritus sanctus, exeamus illi obuiam, eius insignibus induamur & siquidem ipse est Spiritus sanctus, exeamus & nos in spiritu. Quæ ratio adeo P. Balthassari arrisit, vt sæpe eam cum magno animæ suæ fructu repeteret. Alter Nouitius in quadam spiritali confes-

conferentia (pro ut moris est in Nouiciatu) respōdit semel, se valde erubescere, quod res tam parua, res adeò magnas impedirent. Quod verbum adeò profundè ad Patris Balthassaris cor penetravit, vt multa interna sensa Deus illi dederit circa illud: & quamuis sæpius repeteret huius veritatis considerationem, nunquam tamen tædio propterea afficiebatur; sed semper quasi recens videbatur ipsumque recreabat.

AVDITUR alia vice Patrem quendam dicens, quendam paruum puerum interrogatum, cur precipuus quidam Nobilis in quodam paruo pago habitaret, respondisse: eò quòd bona sua ibi haberet. Vir hic Sãctus, qui ex rebus omnibus spiritum eliciebat, ex hoc deduxit, quòd Christus D. N. iam in cælo gloriosus etiam inter nos remansisset, eò quòd hic haberet sua bona, animas scilicet suas, vt eas custodiret, eisque prospiceret: propterea enim tempore Sacræ Communionis dicitur: *Corpus Domini nostri Iesu Christi custodiat animam tuam in vitam æternam*, semper scilicet, donec ad illam peruenias. Postquam autem pium hunc sensum habuit, dixit Patri, qui hæc reulerat: hoc ego habeo, quòd quilibet puer me etiam doceat: ac propterea subditi ipsi aliqua interdum ei dicebant, quæ ad hoc eius institutum tendere videbantur, respicientes ad humilitatem, qua ex omnibus proficiebat. Quidam ei dixit, se legisse apud S. Thomam: in prima mundi ætate non fuisse idololatriam; eò quòd memoria Creatoris tunc esset recens: & hoc videri valde ad rem ad virtutem Orationis intelligendam, quæ, cum renouet Creatoris memoriam, efficit ne inordinate ad

Gg crea-

Pater Ioannes Salsus scripsit ac retulit.

creaturas afficiamur. Quæ sententia adeo profundè pectus viri Sancti penetrauit, vt aliquamdiu suspensus hæserit: & postea petijt, ostendi sibi locum S. Thomæ, vt rem melius assequeretur: Mecum etiam ei accidit, quod Capite 34, fuit insinuatum.

ETIAM SI tot gesserit Superioris Officia, nunquam tamen aliquis in eo, vel arrogantiam, vel vllam elationem aduertit: in omnibus enim incedebat sicut alij; & ad res humiles & abiectas erat primus; & valde singularis in deferendo alijs, etiam subditis. Cùm esset Nouitiorum Villa-Gartix Magister adeo venerabatur fratres studiosos, qui studijs finitis ad tertiam mittebantur probationem, vt cùm ego vnus eorum essem, valde erubescerem, quòd tanto me honore afficeret: & cùm domo egrederetur, cum socio graui aliquo Patre, non erat modus, vt ipse ad socij dexteram, sed socius ad ipsius dexteram, ambularet: & quando peruenit Tolerum, eius Prouinciæ Præpositus Prouincialis, in primo suo ingressu flexit genua, vt subditorum manus oscularetur, vt postea dicitur.

